

hac etiam plures uenarum soboles in uniuersos propemodum femoris os ambientes musculos propagantur: inter ceteras autē præcipua finem eius uenæ, quam per pubis ossis foramen in femur delabi dictum est, ad se assumit, eoq; ad aucta, deorsum magis ad genu usque quodam modo inter musculos occultata descendit. Ceterum maxima uena sensim ad femoris os uersus posteriora contorta, ramulos oppido quam exiles grandioribus femur petentibus neruis offert, qui in membranas neruis obductas digeruntur. Dein aliam emittit propaginem, quæ in posteriorem femoris cutem excurrans, furculos etiam sursum cutem subeuntes deriuat. Huic propagini frequenter a ramo quem in maximum corporis musculum dispensari diximus, soboles quædam accedit, quæ una cum ipsa commiscetur, & uena ex duabus confluent, sicut relatum est, cutem adit. Crebrius tamen duæ à grandi uena enascuntur propagines, una humilior altera. Hæ in progressu inuicem unitæ eam constituunt uenam, quæ hic in cutem promittitur, ac ubi ramulos sursum in posteriorem femoris cutem germinauit, recto tramite deorsum per mediam flexus genu sedem seu poplitem ad suræ cutem descendit, ipsi numerosam ramulorum seriem porrigens, quæ sibi in omnibus minime correspondet. Verum ramulorum alij recti, alij obliqui, alij transuersim in cutem excurrunt, & denique nonnulli inuicem coeuntes permiscuntur ac uniantur, & denique cum uenæ ramulis subinde coeunt, quam per cruris interiora decliuem sub cute ferri diximus. Atque, ut semel dicam, huiusmodi hæc uenarum implexus digestioq; conspicitur, ut cutem suræ uaricum affectu crebrius (perinde ac temporum & internæ cubiti sedis cutem) implicari non mirum sit. Præsens uena per genu flexus cutem in suram descendens, aliquando ad calcem usque prorepens inibi cessat, aliquando alijs ramulis per tibie exteriora huc pertinentibus commiscetur, & secundum exteriorē malleolū porrecta, pedis superiora adit, nonnunquam uero & inferiora, nullibi interim in altum à cute demersa. Ceterum grandis uena femoris ossi quemadmodum scripsimus accumbens, adeo ipsi aduoluitur, ut iuxta genu articulum mediam inter duo humiliora femoris capita sedem occupet. Hic in duos impares ramos deducta interiorē (qui exteriori multo gracilior est) ad suræ musculos, præcipue uero ad pedem mouentiu primum & secundum, deorsum mittit, furculis quibusdam horum superficiem implicans, & subinde etiam furculos in progressu ad internæ tibie sedis cutem dispergens. Quum uero interior hic ramus ad tibie humiliorem usque appendicem perrepsit, atque in dictam nuper cutem furculos diffudit, sub interiori malleolo reflexus, internum pedis latus ad pollicem usque accedit, inibi in cutem ut plurimum absumptus. Rarius nanque inter calcem & tibie os una cum tendinibus hac pedis inferiora subeuntibus, ramus ille ad pedis digitos proficiscitur. Exterior ramus magnæ illius in poplite latitantis partitionis non procul ab exortu in binas rursus diducitur propagines, quarum maior eademq; interior penitus inter musculos posteriorem tibie sedem occupantes immergitur. Primum nanque inter capita primi secundiq; pedem mouentium musculorum recta descendit, ac deinde inter quartum & quintum pedis motores, & deinde inter musculos digitorum flexus opifices hinc à tibie pronatos fertur, interdum etiam ligamentum cōringens, quod fibulam tibie ossi secundum tibie longitudinem colligat. In hoc descensu interior hæc propago illis quos perreptat musculus ramulos offert, à quibus nulli, aut profecto longè paucissimi in cutem subeunt, iuxta medium ferè longitudinis tibie præsens interiorq; propago in duos partitur ramos, quorum interior tali cum tibie articulo ramulum offert, ac totus quodammodo una cum tendinibus à posteriori tibie sede ad pedis inferiora reflexus inter calcem & tibie os pedis inferiora subit, & sub musculo secundos quatuor digitorum articulos flectente propagatus, duos furculos pollicis & item indicis, medio autē digito unicum præbet, itaq; absumitur. Quamquam frequentissime hic interioris illius propaginis ramus (quemadmodum & neruus pedis inferiora subiens) in omnes digitos digeritur, nullo ramo inter fibulam & calcem huc pedem accedente. Verum alter ramus qui eius diuisionis exterior est, quam paulo ante ad medium longitudinis tibie fieri dicebā, fibulæ exporrigitur: & quum ad infimam tibie sedem pertingit, atque ligamento membraneo, quod tota tibie longitudine fibulam tibie ossi committit, proximis est sobolem à se dispergit, quæ ligamentum perforans, una cum tendinibus per tibie anteriora pedis superiora adeuntibus in pedem fertur, ac musculus pedis digitos in exteriora abducentibus furculos offert, quibusdam etiam ramulis in cutem sparsos. Quod autem alterius rami illius reliquum est, cum septimi & octauo pedem mouentium musculorum tendinibus in pedis humiliora proficiscitur, atque in minimos digitos dispelatur: nisi forte interior ramus inter tibie os calcemq; pedis inferiora petens, omnibus digitis furculos exhibeat. Varia enim hic (si alicubi profectio) uenarum series occurrit, nam crebro (quod etiam diligenter in sanguinis è uulneribus fluxu obseruandū est) conspicies interiorē illam propaginem, quam in po

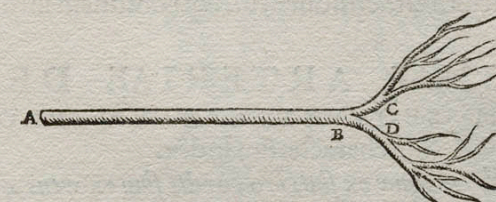
in posteriori tibie sede inter musculos altè recondi dicebam, ilico atq; posteriorem tibie sedem contingit, sobolem inter tibie os & fibulam per membraneum ligamentum porrigere, quæ secundum tibie longitudinem anteriori eius ligamenti regioni attensa, ad pedis superiora fertur. Verum tunc propago illa quæ in posteriori tibie sede deorsum properat, ad medium tibie non amplius insigni diuisione dissecta, sed sola pedis inferiora, omnesq; digitos adeunte. Interdum rursus inter musculos, anteriorem tibie sedem occupantes alia soboles reconditur, ab ea propagine quam nondum persecutus sum originem ducens. Reliqua enim adhuc est exterior propago, exterioris rami magnæ in poplite diuisionis, quæ ad superiorem fibulæ appendicem fertur: & quum à propagine quam tibie posteriorem sedem occupare dictum est, in anteriores tibie musculos nulla soboles per membraneum ligamentum ducitur, ab hac exteriori propagine ramus inter septimum & sextum pedem mouentium musculos prorepat, frequenti sobole digestus, in musculos anteriorem tibie ossis sedem occupantes. Alias uero hæc exterior propago in exterioris tibie sedis cutem potissimum frequentibus furculis dispergitur: & præcipuo ipsius furculo nunc antrorsum, nunc retrorsum ad interiorem malleolum reflexo, pedis superiora accedit, & potissimum externum pedis latus perrepat, alijsq; huc pertinentibus uenis commiscetur, nusquam in altum mergens. Quum itaq; differens uariæq; adeo uenarum tibie & pedis cutem implicantium sit series, suaserim eam non secus quam in manu faciendum præcepi, in uariarum hominum cruribus uinculo interceptis, aut calenti aquæ immersis contemplari, modò eam sobolem in superficie excurrentem, uenarum secundarum gratia expendendam duxeris. Ego enim parum superficiarias pedis uenas morari soleo, quum iuxta genu ipse eas exercitij nomine non semel aperuerim: quodq; omnes pedis uenæ ab eodem trunco, qui scilicet per inguina crus subit, principium ducant, & arbitror Græcos uix alias secuisse, quam quæ internum genu regionem perrepat, & in obelis mulierculis uel ob continuâ cruris ligationem latet, & dein quæ malleolos ambiunt. Adeo ut etiam nostræ ætatis medicos mirer, qui cum alicubi legerint quatuor uenas ad pedis superiora pertingere (uti & ego uel sub cute enarraui) quatuor pedi adscribunt uenas, quas magno supercilio in sanguinis missione distinguunt, interim ignorantes ipsarum progressum & exortum, ac longè grauiori periculo in pedis superiori sede cum neruorum, tum tendinum occasione, uenas secari, quam eam quæ sub genu, atque ad malleolos cōstitit. ut modò elegantem promptumq; sanguinis fluxum silentio præteream. Venarum autem quas illi statuunt, primā Saphenam, & matricis uenam, & uirginalem nuncupant, atq; illam ad internum malleolum reponunt. Secundam exteriori malleolo ascribunt, illam Schiaticam nuncupantes. Quæ pollicis exporrigitur, illis hominibus Popletica dicitur, hancq; tertiam numerant. Quartam renalem constituunt, eam iuxta minimum digitum diuidentes. Quod uero ad totius uenæ causæ administrationem spectat, sedulo in sequentibus libris persequar, ubi earum partium quas interreptant sectionem edocebo. Fiet autem id in fine quinti & sexti & septimi librorū accuratissime. Nam & in septimo communem uenarum, arteriarum & neruorum in manus ac crura pertinentiu sectionis rationem instituemus.

Venarum cutem implicantiu series quomodo discedat.

Ad finem tractationis uenarum, in libro de Sectione uenarum & arteriarum. Venarum pedis cutem subeuntium nomina.

DE UMBILICI VENA.

Caput XI.



NVD A umbilici uenæ delineatio, eius nimirum partis quæ in natis obuia est. atq; hic A uenæ sedem notat quæ umbilicum spectat, B uero sedem qua hæc iecori inseritur, C & D uero ipsius in iecoris substantia seriem ruditer exprimit. Vnde etiam quinti libri figuræ huc maxime spectantes ueniunt examinande, trigesima uidelicet, quæ quatuor tabellis foetus in uero lucra cum ipso foetu proponit. Dein secunda eius libri figuræ, quæ umbilici portionem ex sectionis serie relictam ostendit: ac insuper umbilici uenæ, & arteriarum, & urinarj meatus, qui foetus urinæ peculiariter educit. Præter alias eiusdem libri figuræ, quæ umbilici uenæ in iecur insertionem oculis subiiciunt, nimirum duodecima, & uigesima.

IN